

Sokak Lambası

– Kadir Koca · 03 Eylül 2014

SOKAK LAMBASI(1)

Şu sokağın başında,karanlık yırtan lamba;
Işığın sönmeye gör,şeytan sabaha samba (!)
Gece günah koynundan,kaçanı sen görürsün.
Sessiz sakın izleyen,ışıkta bir ömürsün.
Niye boynun bükülmüş,keder de, yasta mısın?
Dün gece ki aşığın, derdine hasta mısın?
Yoksa gamları tartan ince kıyasta mısın?
Yalan ağlasa aşık,sezer miyasta mısın?
Dile gel, konuş haydi!Sokağın sırrı sen de;
Varsın,haneler küssün(!)Perde perde desenle.
Kadim dostun ben varım,bir parça sır aç bana;
Ruhum ezanı öpsün, hüznüm uzansın tana.
Şu,şuh yürüyen dilber,keyfî; diline denk mi?
Bu, meymenetsiz surat,katil mi, ..ezevenk mi?
Ay parçası o güzel!Dillere pelesenk mi?
Ya şu kuytuca köşe, vuslata pembe renk mi?
Aşıklar sevişir mi?Işığından kaçarak;
Karanlığın göğsüne,hıçkırıklar saçarak.
Kelime eğen büken,kekeme nara nerden?
Uçuşa geçen sarhoş,döner mi ki seferden?
Gövden aşık otağı,kalp,ok,harf ve güller;
Kaç sevdadan süzülü,kıskandığım ödülleri.
02.09.2014 Kadir KOCA